



208/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2022. december 21.

A Törvényszék ítéletei a T-260/21. és a T-306/21. sz. ügyekben | E. Breuninger kontra Bizottság | Falke kontra Bizottság

A Törvényszék elutasítja a Breuninger és a Falke vállalkozások által a Bizottság azon határozatával szemben benyújtott kereseteket, amely jóváhagyta a Németország által azon vállalkozásoknak nyújtott támogatásokat, amelyek forgalma a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben legalább 30%-kal csökkent

A Bizottság határozata nem sérti sem az arányosság elvét, sem az egyenlő bánásmód elvét

2020. november 17-én Németország olyan támogatási programot jelentett be az Európai Bizottságnak, amelynek célja, hogy a területén a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben támogatást nyújtson a vállalkozások fedezetlen állandó költségeihez. E program alapján 3 millió euróig terjedő támogatásokat lehetett nyújtani azon vállalkozásoknak, amelyek forgalma a referencia-időszakban legalább 30%-kal csökkent.

Az „Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret a gazdaságnak a jelenlegi Covid-19-járvánnyal összefüggésben való támogatása céljából” című közleményére¹ hivatkozva a Bizottság a bejelentett programot az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.² E rendelkezés értelmében a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatások – bizonyos feltételek mellett – a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők.

2021. február 2-án Németország bejelentette a Bizottságnak a támogatási programja módosítását, amely a támogatások felső határának vállalkozásonként 10 millió euróra történő emelésében és a program 2021. december 31-ig történő meghosszabbításában állt. A Bizottság e módosítást, amely az általa az ideiglenes keret tekintetében eszközölt különböző módosításokat tükrözte, 2021. február 12-én jóváhagyta.³

Az E. Breuninger GmbH & Co. és a Falke KGaA német társaságok keresetet indítottak a Bizottság azon módosított határozatának megsemmisítése iránt, amely a német támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította (a továbbiakban: megtámadott határozat). A Törvényszék e kereseteket elutasítva pontosítja többek

¹ Az „Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret a gazdaságnak a jelenlegi COVID-19-járvánnyal összefüggésben való támogatása céljából” című, 2020. március 19-i bizottsági közlemény (HL 2020. C 91. I, 1. o.; a továbbiakban: ideiglenes keret), amelyet először 2020. április 3-án (HL 2020. C 112. I, 1. o.), másodszor 2020. május 8-án (HL 2020. C 164., 3. o.), harmadszor 2020. június 29-én (HL 2020. C 218., 3. o.), negyedszer 2020. október 13-án (HL 2020. C 340. I, 1. o.), ötödször pedig 2021. január 28-án (HL 2021. C 34., 6. o.) módosítottak.

² Az SA.59289 (2020/N) – Németország Covid19 – A fedezetlen állandó költségek támogatása – állami támogatásról szóló, 2020. november 20-i C(2020) 8318 final bizottsági határozat (HL 2022. C 124., 1. o.).

³ Az SA.61744 (2021/N) – Az ideiglenes keret alapján engedélyezett támogatási programoknak különösen az ideiglenes keret ötödik módosítását követően történő kiigazításával kapcsolatos módosítások kollektív bejelentése – állami támogatásról szóló, 2021. február 12-i C(2021) 1066 final bizottsági határozat (HL 2021. C 77., 18. o.).

között a Bizottság által az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján hozott határozatok arányosság szempontjából való vizsgálatának terjedelmét.

A Törvényszék álláspontja

A Törvényszék először is a megtámadott határozat jogszerűségének az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjára tekintettel történő elemzését végzi el.

E tekintetben a felperesek arra hivatkoztak, hogy a Bizottság megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét, amikor jóváhagyta a német támogatási programban előírt támogathatósági kritériumot. Az említett kritérium értelmében a támogatási programban olyan vállalkozások vehettek részt, amelyek forgalma a referencia-időszakban 2019 azonos időszakához képest legalább 30%-kal csökkent.

Előzetesen a Törvényszék elutasítja a Bizottság arra alapított elfogadhatatlansági kifogását, hogy a megtámadott határozat helyesen alkalmazta az ideiglenes keret 87. bekezdésében foglalt támogathatósági kritériumot, amely keret érvényességét a felperesek nem vitatták. E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból kétségtelenül az következik, hogy az uniós jogi aktusok jogszerűsége vélelmének tiszteletben tartása megakadályozhatja egy olyan határozat megalapozottságának vizsgálatát, amely egy olyan általános hatályú végleges jogi aktus egyszerű alkalmazását jelenti, amely harmadik személyekre nézve kötelező joghatásokat vált ki, amennyiben ezen általános hatályú jogi aktus érvényességét nem vitatták. Mindazonáltal nem ez a helyzet akkor, amikor – mint a jelen ügyben is – a Bizottság olyan magatartási szabályokat alkalmaz, amelyeket annak érdekében fogadott el, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének alkalmazása keretében korlátozza saját mérlegelési jogkörének gyakorlását, és amelyek önmagukban nem váltanak ki kötelező joghatásokat.

Ami a német támogatási programban előírt és a megtámadott határozatban jóváhagyott támogathatósági kritériumnak az arányosság elvével való összeegyeztethetőségét illeti, a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az említett elv valamely intézkedés általi tiszteletben tartása három összetevőt foglal magában. Az első összetevő az intézkedés megfelelő jellegére, azaz a kitűzött jogszerű cél elérésére való alkalmasságára vonatkozik. A második összetevő az intézkedés szükségességére vonatkozik, és azt jelenti, hogy az említett jogszerű cél nem érhető el kevésbé korlátozó, mindazonáltal ugyanúgy alkalmas eszközökkel. Végül a harmadik összetevő az intézkedés arányos jellegére, azaz az elérni kívánt célokhoz képest aránytalan hátrányok hiányára vonatkozik.

Ami az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított kifogást illeti, a Törvényszék ezenkívül rámutat arra, hogy az a körülmény, hogy a német támogatási programban előírt támogathatósági kritérium, amely a forgalom csökkenésének az érintett vállalkozások szintjén történő figyelembevételén alapul, eltérő bánásmódot eredményez a vállalkozások között aszerint, hogy a Covid19-világjárvány a tevékenységeik egészét vagy csak egy részét érintette, önmagában nem eredményezi e kritérium jogellenességét. Meg kell vizsgálni viszont, hogy ezen eltérő bánásmód az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján igazolt-e, ami azt feltételezi, hogy az említett kritérium az érintett tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésének céljára tekintettel megfelelő, szükséges és arányos. Így az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított kifogás lényegében összemosódik az arányosság elvének – annak különböző összetevői tekintetében való – megsértésére alapított kifogásokkal.

E pontosításokat követően **a Törvényszék elutasítja a megtámadott határozatban jóváhagyott támogatási programban előírt támogathatósági kritérium megfelelő, szükséges és arányos jellegét vitató különböző kifogásokat.**

Ennek keretében a Törvényszék többek között hangsúlyozza, hogy bár a felperesek vitathatják az említett támogathatósági kritérium szükségességét – amely kritériumot az ideiglenes keret írja elő – olyan alternatív kritériumot javasolva, amelyet a Bizottság más határozatokban alkalmazott, ilyen kifogásnak csak abban az esetben lehetne helyt adni, ha ezen alternatív kritérium nyilvánvalóan bizonyítaná a vitatott támogathatósági kritérium szükségességének hiányát. Ráadásul a felperesek azon javaslata, hogy alternatív támogathatósági kritériumként a Covid19-világjárvánnyal érintett tevékenységi területeken elszenvedett veszteségeket anélkül vegyék figyelembe, hogy figyelembe vennék az érintett vállalkozás egészének helyzetét, Németország költségvetésére jelentősebb

hatásokkal járna, mint a Bizottság által elfogadott támogathatósági kritérium. Meg kell tehát állapítani, hogy a felperesek által javasolt alternatív kritérium nem minősül olyan „ugyanolyan mértékben alkalmas” intézkedésnek, amely bizonyítaná, hogy a Bizottság által elfogadott támogathatósági kritérium nem volt szükséges.

Ami azokat a versenykorlátozó hatásokat illeti, amelyekkel a felperesek szerint **a jóváhagyott támogatási programban előírt támogathatósági kritérium** járna azon vállalkozások vonatkozásában, amelyeknek csak bizonyos tevékenységeit érintette a Covid19-világjárvány, és amelyek következtében arra kényszerültek, hogy a járvány által nem érintett tevékenységekből származó forrásaik bizonyos részét a járvány által érintett tevékenységek finanszírozására fordítsák, a Törvényszék megállapítja, hogy e kritérium **semmiképpen nem jár olyan versenykorlátozó hatással, amely a német támogatási program által követett célhoz, azaz a Covid19-világjárvány által érintett vállalkozások életképességének biztosításához képest nyilvánvalóan aránytalan lenne.**

Egyébiránt a felperesek állításával ellentétben az sem állapítható meg, hogy a Bizottság megsértette a bejelentett támogatási program egyedi vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét. E tekintetben a felperesek nem bizonyították a jóváhagyott támogatási programra jellemző olyan kivételes körülmények fennállását, amelyek azt indokolták volna, hogy a Bizottság az ideiglenes keretben előírt támogathatósági kritériumot a megtámadott határozatban ne alkalmazza.

Másodszor a Törvényszék a felpereseknek az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapját is elutasítja. A felperesek lényegében azzal érveltek, hogy a Bizottság azáltal, hogy a bejelentett támogatási programot hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül jóváhagyta, megsértette a felperesek e rendelkezésből eredő eljárási jogait.

Ezzel kapcsolatban a Törvényszék rámutat arra, hogy e jogalap valójában másodlagos jellegű arra az esetre, ha a Törvényszék a bejelentett támogatási program értékelésének megalapozottságára vonatkozó kifogásokat nem vizsgálta volna meg. Márpedig, mivel e kifogásokat megvizsgálták, e jogalap kinyilvánított célkitűzése megszűnt. Ráadásul, mivel e jogalap tömör formában átveszi a támogatás értékelésének megalapozottságára vonatkozó kifogások keretében felhozott érveket, nem bír önálló tartalommal.

E megfontolásokra tekintettel **a Törvényszék a felperesek keresetét elutasítja.**

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítéletek ([T-260/21](#) és [T-306/21](#)) teljes szövege megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Kövesse a híreket!

